

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI U SRIJEDU 3. SIJEČNJA 2007.

Otajstvo Utjelovljenja

Draga braćo i sestre!

Ova prva opća audijencija u novoj godini odvija se još uvijek u boićnom ozračju, u ozračju koje nas poziva na radost zbog Otkupiteljeva rođenja. Dolazeći na svijet, Isus je među ljudima obilno proširio darove dobra, milosrđa i ljubavi. Gotovo kao da tumači osjećaje ljudi svih vremena, apostol Ivan primjećuje: "Gle koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Boja zovemo i jesmo" (1 Iv 3, 1). Tko zastaje kako bi meditirao pred Sinom Bojim koji slabašan lei u jaslama ne moe ne biti iznenađen tim ljudski nevjerojatnim događajem; ne moe ne dijeliti čuđenje i ponizno predanje Djevice Marije, koju je Bog izabrao za Majku Otkupitelja upravo zbog njezine poniznosti. U betlehemskom Djetešcu svaki čovjek otkriva da ga Bog ljubi bez naknade; u svjetlu Boića objavljuje se svakome od nas beskrajna Boja dobrota. U Isusu je nebeski Otac započeo nov odnos s nama; učinio nas je "sinovima u samom Sinu." I upravo nas na temelju te istine, kroz ove dane, sveti Ivan poziva da u svom bogatstvu i dubini meditiramo njegovu riječ.

Ljubljeni apostol Gospodinov ističe da doista "i jesmo" sinovi Boji (1 Iv 3, 1). Zaista pripadamo obitelji koja kao svoga Oca ima Boga, jer Isus, Jedinorođeni Sin, došao je da bi se ušatorio među nama, te tako okupio sve narode u jedinstvenu obitelj, u samo jedan narod. Došao nam je objaviti istinski lik Oca i pribliiti nama i zemlji nebeske stvarnosti. Sveti Ivan kaže: "U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas" (1 Iv 4, 10). O Boiću odjekuje u cijelom svijetu jednostavan i dojmljiv navještaj: "Bog nas ljubi." "Mi ljubimo - kaže sveti Ivan - jer on nas prije užljubi" (1 Iv 4, 19). Ovo otajstvo već je povjereni u naše ruke kako bismo, kušajući boansku ljubav, ivjeli u odnosu prema nebeskim stvarnostima, tražeći ponajprije Kraljevstvo i njegovu pravednost, sigurni da će nam ostalo, sve ostalo biti dano u izobilju (usp. Mt 6,33). Da bismo rasli u toj svijesti, pomae nam duhovno ozračje boićnoga vremena.

Radost Boića ne dozvoljava nam, međutim, da zaboravimo na otajstvo zla (*mysterium iniquitatis*), na moć tmina koja eli zatamniti sjaj boanskoga svjetla. U proslovu svoga Evanđelja, koje se višekratno naviješta kroz ove dane, evanđelist Ivan piše: "Svetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze" (*lv 1,5*). To je drama odbijanja Krista, koja se, kao i u prošlosti, i danas pokazuje i izriče na toliko raznih načina. Moda su čak i podmuklji i opasniji oblici odbacivanja Boga u suvremeno doba: od jasnog odbijanja ravnodušnosti, od znanstvenog ateizma, do prikazivanja nekog moderniziranog Isusa, ili još bolje, postmoderniziranog. To je neki Isus-čovjek, sveden na običnog "učitelja mudrosti" i liшен svoga boanstva; ili Isus toliko idealiziran da se čini ponekad kao da je lik neke bajke.

No Isus, pravi Bog i pravi Čovjek, ne prestaje nuditi svoje Evanđelje svima, znajući da je on "znak osporavan... da se razotkriju namsili mnogih srdaca", kao što je to prorokovao starac Šimun (*usp. Lk 2,32-33*). Doista, samo Dijete koje lei u jaslama posjeduje pravu tajnu ivota. Stoga trai da ga se primi, da u sebi za njega stvorimo prostora, u svojim kućama i u svojim gradovima. U umu i u srcu odjekuju riječi Ivanova proslova: "Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Boja" (*lv 1,12*). Pred Njim ne moemo ostati ravnodušni. I mi, dragi prijatelji, moramo neprestano birati stranu. Kakav će, dakle, biti naš odgovor? S kakvim ćemo ga stavom prihvatići? U tome nam pomae jednostavnost pastira i traenje Mudraca, koji su uz pomoć zvijezde istraivali Boje znakove; primjer nam je i poučljivost Marijina i mudra razboritost Josipova. Više od dvije tisuće godina kršćanske povijesti pune su primjera muškaraca i ena, mladih i odraslih, djece i starijih, koji su povjerovali otajstvu Boića, koji su otvorili svoje ruke Emanuelu postavši svojim ivotima svjetionici nade. Ljubav što ju je Isus, rodivši se u Betlehemu, donio svijetu, vee uza se sve koji ga primaju u jedan trajan odnos prijateljstva i bratstva. Sveti Ivan od Kria ovako kaže: "Bog, davši nam sve, to jest svoga Sina, u njemu je već sve izrekao. Samo u njega upravi svoje oči... ondje ćeš naći i više od onoga što traiš i čemu se nadaš" (*Salita del monte Carmelo, Libro I, Ep. 22,4-5*).

Draga braćo i sestre, na početku ove nove godine, obnovimo u sebi odluku da Kristu otvorimo um i srce, pokazujući iskrenu volju da ivimo kao njegovi istinski prijatelji. Postat ćemo tako suradnici na njegovu naumu spasenja i svjedoci one radosti što nam je On daruje kako bismo je obilno širili oko sebe. Neka nam pomogne Marija da otvorimo srce Emanuelu, koji je primio naše siromašno i krhkko tijelo kako bi zajedno s nama podijelio i naporan hod zemaljskoga ivota.

* * *

Pozdrav na hrvatskom jeziku:

Od srca pozdravljam sve ovdje prisutne hrvatske hodočasnike! Gospodin Isus, koji nas je svojim rođenjem ispunio radošću Boje blizine i nadom spasenja, neka vas svojim blagoslovom i mirom prati kroz sve dane Nove Godine. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana